

я голѣмо движеніе происхождаше вжтрѣ. Народѣтъ влѣзваше и излѣзваше свободно като въ день на голѣмъ праздникъ, испълненъ отъ вѣсторгъ и веселіе.

— Царьтъ ще излѣзе на расходка, рече апостолѣтъ, но не скоро; войнитѣ не сж еще на мѣстата си. Ела да посѣтимъ двора койго е достозабѣлжителенъ.

Тѣй като говоряше, два полка отъ тѣлопазители съ музыка и въ униформа наредихж са на двѣ наспоредны линіи на мегданя отъ двѣтѣ страны на вратата. Естеванъ и апостолѣтъ бѣхж влѣзли въ почетныя дворъ. Той бѣше четвъртитъ и широкъ, посланъ съ лѣскавы гранитны плочы, които бѣхж надрасканы за да не са хлѣзгатъ коньетѣ на гладката имъ повърхность. Высокы каменны сводове поддържаны отъ рѣбесты стѣлбове образувахж широкъ перистилъ и подъ свѣкый сводъ стояхж по двѣ колосалны статуи на найзнаменитѣтъ римскы императоры. Когато пѣтницѣтъ разгледвахж великолѣпно туй зодчество, шумѣтъ растѣше на мегданя и въ палата. Музыката засвири царскыя маршъ, и колесницы теглены отъ по шестъ катѣра богато осѣланы⁽¹¹⁵⁾ влѣзвахж великолѣпно въ почетныя дворъ, и първата колесница са спрѣ близо до голѣмата стѣлба. Множеството растѣше. Естеванъ и апостолѣтъ посрѣвнихжж голѣмъ трудъ за да стигнатъ до първитѣ стѣпала. Зрѣлището бѣше и любопытно и съчувствително: млади и стары физиономіи, помногого повѣнѣлы и оживѣваны само отъ надѣждата и щастіето на царско милосердіе. Царьтъ за този народъ толкози вѣсторженъ и добъръ, толкози благъ и търпѣливъ ако и гордъ, бѣ истинскый образъ на Божеството, образъ на правосѣдіето и на всемогуществото, образъ на оногось който има въ сѣщото време и власть и благость, на оно-

(115) Колесницѣтъ на Испанскитѣ царѣ само попраздницѣтъ са тегляхж отъ конѣе.